

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1423/2021
15.07.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужила АА и ББ, обе из ..., које заступа пуномоћник Властимир Ристић, адвокат из ..., против тужених ВВ из ..., кога заступа пуномоћник Сефедин Љатифи, адвокат из ..., ГГ и ДД, обојице из ..., ради својине, одлучујући о ревизији тужила изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2025/2017 од 09.11.2017. године, у седници већа од 15.07.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужила изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2025/2017 од 09.11.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бујановцу П 811/15 од 07.12.2016. године утврђено је према туженима да су тужиле власнице по 1/5 кп. број ..., 2 и 3 уписане у пл. бр. ... КО ... по основу наслеђа иза смрти родитеља сада покојних ВВ и ЋЋ и наложено туженима да им ово право признају и уступе им ове делове непокретности у својину и државину у року од 15 дана по пријему пресуде које ће на основу ње извршити упис ових непокретности на своје име у РГЗ СКН ... Обавезани су тужени да тужилама накнаде трошкове поступка у износу од 285.200,00 динара у року од 15 дана по пријему пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2025/2017 од 09.11.2017. године, преиначена је пресуда Основног суда у Бујановцу П 811/15 од 07.12.2016. године и одбијен као неоснован тужбени захтев тужила и обавезане су тужиле да туженима на име трошкова поступка солидарно исплате 121.800,00 динара у року од 15 дана по пријему пресуде.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужиле су благовремено изјавиле ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу чл. 408. и 403. став 2. тачка 2. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 18/20) Врховни касациони суд је нашао да је ревизија тужила неоснована.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју овај суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиље и тужени ГГ и ДД су браћа и сестре, док им је тужени ВВ братанац по сада покојном брату ЕЕ који је преминуо 17.12.2001. године, а сви су правни следбеници сада покојних ВВ и ЂЂ, бивших из ... Иза смрти покојног ВВ, оца, односно деде странака није расправљана заоставштина, док је тужени ВВ иза смрти свог оца ЕЕ решењем Основног суда у Прешеву О 74/04 од 20.12.2004. године оглашен за наследника на непокретности и то кп. број ..., 2 и 3 све по поседовном листу број ... КО ..., а предметна парцела се водила на име ЕЕ оца туженог још од катастарског премера 1964. године.

У овој парници тужиље тврде да је предметна парцела заоставштина њихових родитеља ВВ и ЂЂ, те да након смрти родитеља њима као законским наследницима првог наследног реда припада део наведене парцеле сразмерно наследном делу односно по 1/5. Првостепени суд налази да је тужбени захтев основан, односно да предметно земљиште заиста представља заоставштину родитеља странака, те да отуда тужиљама по основу наслеђа припада по 1/5 спорног земљишта. Међутим, другостепени суд сматра да је првостепени суд из изведених доказа извео погрешан закључак да је предметно земљиште заоставштина родитеља парничних странака јер је парцела уствари била својина сада покојног ЕЕ, оца туженог ВВ. По мишљењу другостепеног суда такав закључак произилази и из правноснажне пресуде Основног суда у Врању, Судска јединица у Прешеву П 3250/10 од 08.12.2011. године из које произилази да је некадашња парцела ... уписана у поседовни лист ... КО ... у међувремену цепана на три посебне парцеле, те да је тужени ВВ власник кп. број ... по основу наслеђа од оца ЕЕ, тужени ДД је корисник кп. број ..., а тужени ГГ корисник кп. број ... и то све по основу одржаја. У таквој ситуацији по мишљењу другостепеног суда спорно земљиште није заоставштина родитеља парничних странака, па самим тим и тужиље по основу наслеђа не могу постати власници спорних парцела у траженим идеалним деловима.

С обзиром да се према члану 1. Закона о наслеђивању („Службени гласник РС“ број 46/95) наслеђује заоставштина коју чине сва наслеђивања подобна права која су оставиоцу припадала у тренутку смрти, а да спорне непокретности нису биле раније у власништву родитеља парничних странака, правилан је закључак другостепеног суда да тужиље по основу наслеђа нису могле постати сувласници наведених непокретности, па су супротни наводи ревизије неприхватљиви. Оно што је посебно у конкретном случају значајно, а што нижестепени судови нису имали у виду приликом одлучивања и што представља погрешну примену материјалног права, предметно земљиште је у државној својини, како то несумњиво произилази из поседовног листа који постоји у списима предмета од 13.10.2004. године. У таквој ситуацији у парници у којој се истиче стварноправни захтев било је неопходно учешће титулара права на спорној непокретности односно Републике Србије што у конкретном случају није било присутно. Самим тим, на страни тужених не постоји потпуна легитимација што је основ за одбијање тужбеног захтева по члану 211. став 2. ЗПП.

Имајући у виду наведено произилази да су сви остали наводи из ревизије у конкретном случају небитни за одлучивање, па је због тога ревизија одбијена на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић